ť světovanie
11 gospodne. I ta jevě st-
voriť kazenie u-
ѥenije zavěta i v z-
akoně zavěta gospodn-
12 a proslaviť se. V
zhvalěť mnozi prěm-
udrosť jego, i do v-
a věk věka nezagla-
13 diť se. Ne otstu-
piť pameť jego,
i ime jego vzisѥeť
se ot roda v rod: ~

Naslědovanie svetago Evang. ot luki

26 V ono vreme reѥe isus
uѥenikom svoim:
Asѥe prideť
ka mně, i nenenavid-
iť otca svojego i m-
atere i ѥeni i ѥed
i bratie i sestr, osѥe
ѥe i duse svojeje,
němoѥeť biti
27 moj uѥenik. Iѥe ne-
nosiť hresta svoje-
go, i negredeť v
sled meně, němo-
ѥeť biti moj
28 uѥenik. Kto ubo ot
vas, hote stl'p
sazdati, něprě-
ѥde sed rasѥ-
teť dovol',
asѥe imať jeѥe jesť
29 na svr'senie. Da, něj-
jegda poloѥiť
osnovanie, i ně-
vzmoѥeť svr'si-
ti, vsi viděsѥ-
ei naѥnuť ruga-

ОСТРОГСК. ХS. СНР. XXXIX. 11. Н.Л.Z. ЛУК. XIV. 26.

ѯанїе оуѵенїа 12 гнбнет. Неѿн-
его, нѯакономъ детъпамѧтьего,
ѯавѣта гна по- 13 н нмѧ его пожн-
11 хвалнтсѧ. въ- ветъ въ родъ н
схвалѧтъ раѯ- родъ.премꙋдро
ꙋмъ его мнозн, его повѣствꙋютъ
н до вѣка непо- ꙗѯыцн н хвалꙋ
его нсповѣсть
14 црковь. аще
пребꙋдетъ нмѧ,
оставнтъ нежѣ-
лн тысꙋщн, н
аще престанетъ
едино сътво-
рнтъ себѣ.
26 Аще кто гра-
детъ къмнѣ,
н невъѯненавн-
днтъ ѿца сво-
его н матере, н
женꙋ н ч҃ѧ, н